

ner være godkendt efter de almindelige regler om godkendelse til fremmedadoption.

5.3. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets overvejelser om og forslag til, hvem der kan adoptere et barn uden samtykke, herunder udvalgets forslag om, at adoptanter, som ikke har en egentlig forudgående tilknytning til barnet, herunder slægtskab med barnet, skal godkendes. Det vil betyde, at alle adoptanter af børn under 1 år skal godkendes, ligesom det vil kunne være tilfældet for nogle af adoptanterne af de større børn, som har været anbragt uden for hjemmet i mindst 3 år.

Ministeriet lægger stor vægt på, at alle børn, der bortadopteret ved fremmedadoption, får adoptivforældre, der har været igennem et forløb, der har til formål at forberede dem bedst muligt på at adoptere. De problemstillinger, der er forbundet med at adoptere, knytter sig ikke alene til adoption af udenlandske børn, men også til adoption af danske børn. Endvidere vil forslaget om en udvidelse af adgangen til at bortadoptere børn uden samtykke skabe et øget behov hos adoptanterne for indsigt i adoptionsproblemstillinger på grund af børnenes særlige historie og baggrund samt eventuelle særlige dispositioner for sygdomme.

Justitsministeriet finder i forlængelse heraf, at der bør indføres et ensartet godkendelsesforløb for ansøgere til fremmedadoption, således at ansøgere, der ønsker at adoptere et dansk barn, skal gennem det samme godkendelsesforløb, som ansøgere til et udenlandsk barn i dag gennemgår. Godkendelsesforløbet skal endvidere være det samme, uanset om der er tale om en frivillig adoption eller en adoption uden samtykke. Justitsministeriet foreslår derfor, at det faseopdelte undersøgelses- og godkendelsesforløb for godkendelse til adoption af et udenlandsk barn også indføres ved godkendelse til adoption af et dansk barn. Derved bliver det adoptionsforberedende kursus obligatorisk for alle ansøgere, der ønsker godkendelse til fremmedadoption.

Fordelen ved at gøre kurset obligatorisk for alle ansøgere er, at ansøgerne på den måde gives lige gode muligheder for på et oplyst grundlag at tage stilling til, om de er klar til at adoptere et barn. En anden fordel vil være, at ansøgerne i modsætning til i dag kan vente med at tage stilling til, om de ønsker at adoptere et udenlandsk eller et dansk barn, til de har deltaget i det adoptionsforberedende kursus. Det sikres herved, at adoptanterne træffer dette valg på et informeret og velovervejede grundlag.

Ved rådgivning og information om de forskellige former for adoption er det også tænkeligt, at ansøgerne bliver bevidste om, at adoption af et dansk barn i stedet for et udenlandsk barn måske er en mulighed for dem. På den måde kan de adoptionsforberedende kurser være med til at sikre, at der er egnede og interesserede adoptanter til de børn, der adopteres uden samtykke.

Ofte søger mange om godkendelse til både et dansk og et udenlandsk barn for at øge muligheden for at få stillet et barn i forslag, og flere ansøgere til et dansk barn gennemgår derfor allerede i dag det adoptionsforberedende kursus. Ved at sikre, at de to undersøgelses- og godkendelsesforløb er ens, undgår ansøgere, der kun har søgt om godkendelse til danske børn, at skulle "starte forfra", hvis de ikke får bragt et dansk barn i forslag inden for den tid, de har plads på Adoptionsnævnets venteliste, og hvis de herefter er interesseret i at adoptere et udenlandsk barn.

For adoptanter gennemføres i perioden 2007-2010 et forsøgsprojekt med tilbud om gratis rådgivning til adoptivfamilier om de problemstillinger, der kan opstå i tiden efter adoptionen. Rådgivningsforløbene finder sted hos en familiekonsulent, der er ansat af statsforvaltningen. Ud over en relevant terapeutisk uddannelse har familiekonsulenten faglig erfaring med de problemstillinger, som adoptivfamilier kan opleve efter adoptionen. Det er ministeriets opfattelse, at forsøgsprojektet skal udvides til også at omfatte adoptanter, hvor adoptionen er gennemført uden samtykke.

6. Adoption af registreret partners barn

6.1. Gældende ret

Ved den seneste ændring af lov om kunstig befrugtning, som trådte i kraft den 1. januar 2007, fik alle kvinder adgang til kunstig befrugtning uanset civilstand og seksuel orientering. Kravet om parforhold som en forudsætning for at yde behandling med kunstig befrugtning blev ophævet, og samtidigt blev det gjort muligt for alle kvinder at få behandlingen foretaget på et offentligt sygehus. Der er ikke i loven fastsat en nedre aldersgrænse for, hvornår man må modtage behandling for barnløshed. Om en yngre kvinde kan modtage behandling for barnløshed, vil skulle afgøres efter, hvornår hun ifølge den øvrige sundhedslovgivning vil kunne give samtykke til behandling – aldersgrænserne er typisk fastsat til henholdsvis 15 og 18 år.

Efter adoptionslovens bestemmelser kræves der ved adoption af personer under 18 år samtykke fra forældrene (indehaverne af forældremyndigheden). Af adoptionslovens § 8, stk. 2, fremgår det, at forældrenes samtykke til adoption ikke kan modtages før 3 må-